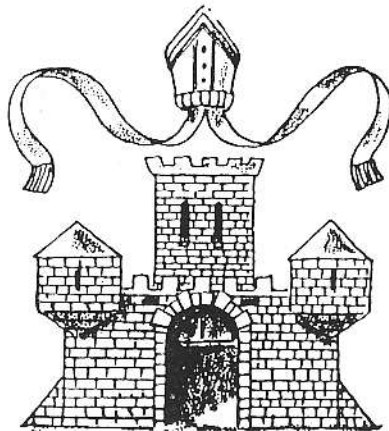

DET DANSKE

SPEJDERKORPS

SPUL

ejdere

ve 1. SILKEBORG FLOK

1. SILKEBORG TROP

JUBILÆUMSSKRIFT

1. Silkeborg Gruppens 90 års jubilæum
11. januar 2000

Kære Spejdere og spejderforældre og gamle spejdere

Dette jubilæumsskrift er blevet til for at give jer et lille indblik i den spændende historie, der går forud for spejderarbejdet i 1.Silkeborg i dag. Som for en hver anden familie eller slægt er det vigtigt at kende sine rødder. At vide hvad det er for begivenheder og traditioner vort nuværende arbejde bygger på. Kun herved kan vi forstå hvad det er for et virke vi er med til at videreføre. Og kun sådan kan vi udvikle spejderarbejdet til at passe i nutidige rammer, uden at gøre vold mod de traditioner og den grundide, som stadig er, og stadig skal være bærende, i alt spejderarbejde.

Netop i denne periode har Det Danske Spejderkorps valgt et motto som hedder:

“En bevægelse med rødder og vinger”.

Disse 6 ord udtrykker hvad der er det væsentlige i spejderarbejdet i DDS og i 1.Silkeborg:

- Vi er en bevægelse som har et mål og en mening med vort arbejde
- Vi har rødder langt tilbage i historien som vi fortsat kan bygge på
- Vi har vinger, som skal sikre at spejderarbejdet fortsat udvikles og tilpasses til det nuværende samfunds behov og muligheder

Dette skrift er blevet til ved at sakse i beretningerne fra de tilsvarende skrifter ved 50-års og 75-års jubilæerne, og føjet de seneste 15 år til, nu og da med nogle forklarende bemærkninger for eftertiden. De sidste par afsnit er tilføjet for redaktørens egen regning - mest af hensyn til de gamle spejdere, som deltager i jubilæumsweekenden, da de også modtager dette skrift.

Jeg håber at I vil få glæde af at læse dette skrift. Tænk tilbage på alle de - for os ukendte - spejdere og ledere, som gennem alle årene hver i sær har ydet deres bidrag til, at 1.Silkeborg har kunnet give spejderne tryghed, udvikling og store oplevelser. Den bedste tak vi kan give dem, er at også vi gør alt hvad vi kan for at historien kan gå videre.....

Finn Johansen

Sådan startede det.

I november måned 1909 blev den første spire til spejderarbejdet i Danmark lagt, idet der blev startet en spejderpatrulje på Gl.Hellerup gymnasium.

Godt to måneder senere, den 11. januar 1910 kom spejderbevægelsen til Silkeborg, og 1.Silkeborg trop blev startet.

Om starten skriver en af stifterne, Ejner Schou:

"Vi var tre skolekammerater, nemlig Tage Heft, Flemming Schødt og mig selv, der abonnerede på et blad, der hed "Børnevenden", og i dette blad læste vi en dag, da vi gik hjem fra skole, om spejderbevægelsen, der kort tid i forvejen var oprettet i København efter engelsk mønster.

Det interesserede os straks, og uden hensyn til den ventende middagsmad, blev vi enige om at "holde møde" om sagen med det samme. Og så blev mødet holdt i købmand Elisa Jensens baggård i Nygade (hjørnet af Nygade og Søndergade), det var det nærmeste sted. Jeg husker endnu tydeligt, der stod en stor tønde med korksmuld i, og efter, at vi var blevet enige om, at der havde været vindruer i tønden, begyndte mødet. Og her startede Silkeborg Spejderkorps, idet resultatet af mødet blev, at vi allerede samme dag skulle skaffe os vore forældres tilladelse til at anskaffe "mundering" - dengang også indbefattet at kosteskaf - og så få begyndt så hurtigt som muligt.

Det vakte naturligvis vild jubel, da det viste sig, at vi alle havde opnået den ønskede tilladelse, og straks efter skolens ophør den dag stormede vi trikothandler Madsens forretning, hvor de selvfølgelig ikke kendte noget til en spejderuniform, men lovede at forsøge at skaffe den, og spændingen var ganske afgjort på højdepunktet, da vi et par dage efter fik besked om, at nu var uniformerne kommet. Det var en mærkedag. Nu skulle det hele jo imidlertid organiseres, og tre var for lidt til en patrulje. Vi måtte derfor omgående til at hverve nye venner for sagen, og det gik forbavsende hurtigt. Straks da de fleste af vore kammerater så uniformen, var de parate.

Jeg nævner Viggo og Hans Sørensen, Poul og Søren Frisch, Aage Neuchirk, Bjørn Mark og flere, som de første spejdere i Silkeborg.

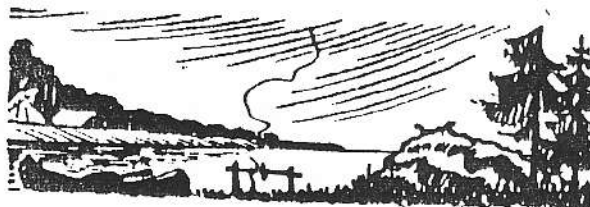
Vi fik straks mødelokaler hos redaktør Sørensen i en billardstue, og her holdt vi vore møder een gang ugentlig.

Det første møde

Særlig det første møde var stormende. Husk på, der skulle vælges patruljefører og korporal (*patruljeassi-*

stent), og alle ville være noget. Langt om længe valgtes Viggo Sørensen til patruljefører og undertegnede til korporal, men da havde bølgerne også gået højt. Samtidigt ordnedes alt det øvrige, og et kontingent på 50 øre pr måned fastsattes.

Hermed var Silkeborg Spejdertrop færdig til at "optræde offentligt", hvilket skete den følgende søndag, og jeg skal love for, der blev opløb i gaderne, da vi svingede om "Avisen's" hjørne ned ad Vestergade. Denne Silkeborg spejderkorps' første tur gik over udsigtspunkterne og videre over Sindbjerg - Stoubjerg til Hårup og ad Århus landevejen hjem.

Vi manglede imidlertid i begyndelsen en voksen fører, idet det undertiden kneb med disciplinen, og vi måtte adskillige gange anvende den meget frygtede straf: "buksevand".

Men også dette spørgsmål blev ordnet, idet en journalist Kampmann ved "Avisen" trådte til og tog ledelsen. Da vi kort tid herefter fik forbindelse med spejderne i andre byer og Østjysk Division oprettedes under ledelse af baron Rosenkrantz, "Sophiendal", kom der rigtig liv i bevægelsen."

Så vidt Ejner Schou's beretning

Den første divisionsturnering

Toldassistent Crone overtog i september 1914 ledelsen af troppen efter Kampmann. Crone var en meget duelig fører, der forstod at tage arbejdet på den rette måde. Allerede et halvt år efter sin indtræden i troppen arrangerede han den første divisionsturnering, der har været afholdt i Silkeborg, og troppen var i den periode meget populær her i byen.

Det første divisionsblad

I 1916 blev Østjyske Division ophævet og erstattet af Nørrejyske og Midtjyske Division. 1.Silkeborg blev optaget i Midtjyske Division, der fik den meget afholdte og dygtige kaptajn (*og forfatter af Paw-bøgerne*) Torry Gredsted, til chef. Divisionen oprettede et organ for divisionens spejdere, "Ved lejrblået", der i en kort periode redigeredes af Fritz Egebjerg, 1.Silkeborg Trop.

Første tropsråd

I november 1916 oprettedes på korpsets befaling et tropsråd (*gruppestyrelse*), der bestod af interesserede borgere. Redaktør Sophus Sørensen blev valgt til formand for dette råd, og han blev en af de mænd, der kom til at gøre mest for spejdersagen i Silkeborg i de år.

Tropsråbet

I 1916 tiltrådte Lui Erner som tropsfører og han ofrede næsten al sin fritid i troppens interesse. Ham skyldtes det sikkert, at troppen nåede den fine standard, som vi nåede. Efter ham forsøgte flere forskellige sig som fører, men uden noget rigtigt held, indtil endelig Dalhoff-Larsen trådte til.

(dengang som nu var der under tiden problemer med at skaffe ledere)

Det var under hans førerskab, at troppen deltog i korpsets store turneringslejr ved Hindsgavl, hvor Midtjydske Division opnåede det højeste pointtal og vandt en silkedanebrogsfane. Det er i øvrigt fra denne lejr troppens rås stammer.

1.Sikleborg Koldt eller hedt Vi er beredt

Ved en senere lejlighed til en parade på torvet i Silkeborg, hvor troppen præsenterede tropsråbet, var der en ældre mand, som i anledningen af denne ståhej spurgte "Huer æ' dæ, bal?", hvorefter også denne sætning lige siden er indgået i tropsråbet.

Om korpsolejren i 1919 beretter Kjeld Egebjerg: "Vi sejlede fra Århus til Middelfart i en af de små Molsdampere, og de allerfleste af de raske spejderdrengene var søsyge. Alle lejrdeeltagerne var på en to dages tur til Dybbøl Skanser. Vi sejlede til Sønderborg i tre ret store dampere, og marcherede over den gamle pontonbro ud i Dybbøl Skanser, hvor vi sov på den bare jord og under åben himmel om natten, kun med et enkelt tæppe over os. Jeg syntes dengang, at det var synd for mig, men da jeg senere blev soldat, opdagede jeg jo, at man kunne holde til ganske anderledes strabadser. For resten kan jeg her indføje, at jeg under militærtjenesten fik meget stor nytte af de kundskaber, jeg havde erhvervet mig som spejder, ikke mindst da jeg blev befalingsmand.

Fra turen til Sønderborg, som jo på det tidspunkt hørte til Tyskland, husker jeg, at der blev kastet sten efter os, og at enkelte af drengene måtte under lægebehandling.

Jeg ved ikke om spejderne i Silkeborg endnu blæser på signalhorn. Det var vi meget ivrige til, og jeg husker, at jeg "udlagde" "Det var en lørdag aften" for firetonet signalhorn, og at det gjorde vældig lykke, når vi marcherede gennem Silkeborgs gader."

Kjeld Egebjerg
medlem 1914 - 1925

Fra samme lejr beretter Peter Hvidtved Larsen: "Vi ankom til Hindsgavl kl. 3 nat, hvor vi blev installeret i en lade til om morgenen. Jeg havde et par reglementerede sorte, uldne bukser på, og stiftede for første gang bekendtskab med, hvad det vil sige at sove i en dyng avner. De næste otte dage måtte jeg vandre

rundt i et par sorte bukser, der strittede af lige så mange avner, som der er grannåle på et juletræ.

I lejren var der selvfølgelig bygget en latrin til samtlige spejdere. Den var meget, meget primitiv, og uheldigvis knækkede en af siddepindene da en af vore kammerater fra 1.Silkeborg var på "das", og han plumpede i graven. Hvor sådan en lugt kan hænge ved, og trods det, at vi ikke havde mange telte med, rømmede vi et af dem, og overlod ham det. Han måtte sove i ensom majestæt resten af lejren, og hvor han dog lugtede skrækkeligt.

Det er vel ikke nødvendigt at fortælle, at til vores reglementerede uniform hørte der stav (kosteskaf) og fløjte. Staven havde sin berettigelse, idet den blev benyttet til mange opgaver, bl.a. som teltstang, og til ophængning af gryder over bålet, men det er aldrig gået op for mig, hvorfor hver spejder skulle have en fløjte.

Det første lokale, troppen holdt til i, da jeg blev spejder i 1918, var en billardstue under Silkeborg Avis. Senere fik vi et loft hvor vi selv byggede skabe, borde og bænke.

Det var herlige dage, og forhåbentlig er de oplevelser, som 1.Silkeborg's spejdere i dag får, lige så gode, lærerige og festlige, som i min tid, så jeg vil slutte med mine bedste ønsker for troppen."

Peter Hvidtved Larsen
i anledning af 50 års jubilæet

Dalhoff-Larsen fratrådte i september 1919. I det næste halve år lededes troppen af et patruljeførerråd med Oscar Eriksen i spidsen.

Den 29. marts 1920 overtog cand. pharm. R. Esbak hvervet som tropsfører, og denne dag må nok regnes som en mærkedag i troppens historie.

På initiativ af divisionen deltes troppen i august 1921 i to troppe 1. og 2.Silkeborg. *(ikke at forveksle med den 2.Silkeborg som langt senere udsprang af det Danske Pigespejderkorps, og som for få år siden blev sammenlagt med 3.Silkeborg).*

1.Silkeborg lededes af Esbak og 2. Silkeborg fik Oscar Eriksen til fører.

I februar 1923 ophævedes 2. Silkeborg trop igen, og medlemmerne blev optaget i 1.Silkeborg trop.

Klenodier

I maj 1927 afholdtes divisionens forårsturnering, under hvilken 1.Silkeborg vandt de 2 fineste præmier - korpsets sølvknappede rævehale for orienteringsløbet (*siddet stadig på tropsstanderen*) og Vissinggårdpokalen for bedste samlede indsats (*stjålet ved indbrud*).

27. september 1930 var en sorgens dag for troppen, idet R. Esbak fratrådte på grund af bortrejse.

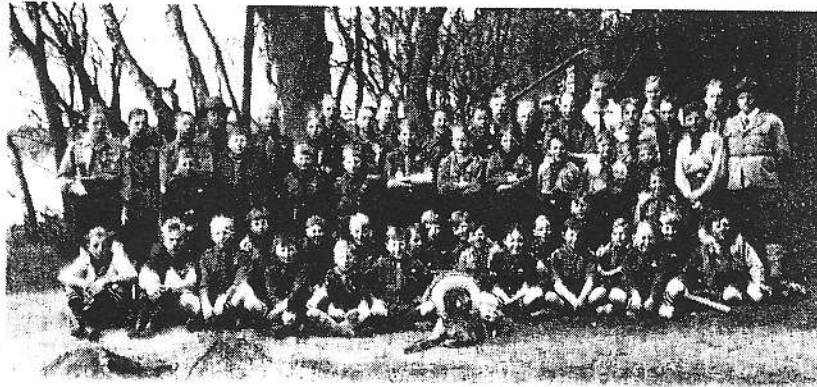
De to næste år var troppen uden fører og blev ledet af et førerråd bestående af Knud Nedergaard, Frede Hvidtved Larsen og Gunnar Nørgaard, indtil Hans Henri Christiansen i 1932 overtog ledelsen, men allerede i maj 1934 måtte han grundet bortrejse overlade troppen til Ejnar Christiansen.

Disciplin en æressag

I 1926 var 1. Silkeborg trops 75-års fødselsdag slømt i farezonen. - Målt med datidens øjne var spejderne blevet for slappe.

Det fik den navnkundige tropsfører Regnar Es-

bak til at opløse troppen og inddrage korpsmærkerne. - Han overtaltes dog til at fortsætte, men stillede visse betingelser, som det fremgår af denne følgende side.

1. Silkeborg 1926.
Tropsfører Esbak.

Da Drengene ved deres stadige Udeblivelse fra Møder og Øvelser har gjort det umuligt for mig at fortsætte som Fører for Troppen, havde jeg besluttet at trække mig tilbage; men paa stærk Opfordring fra de ældre Spejdere har jeg lovet vedblivende at fungere, men dog kun paa følgende Betingelser, som jeg anmoder Forældrene om at indgaa paa, hvis deres Søn vedblivende maatte ønske at være Spejder.

For at starte fra Grunden af, opløser jeg Troppen den 30. Juni, og optager derefter igen Drengene, naar de i den kommende Uge melder sig hos mig med deres Forældres Tilladelse.

Den, der ønsker at indtræde i det danske Spejderkorps' Silkeborg-Afdeling forpligter sig til:

1. At møde hver Gang, der bliver tilsagt, og uvægerlig afmelde, hvis Forhindring indtræder.
2. Som gyldig Grund til Udeblivelse regnes Bortrejse, Sygdom eller skriftlig Meddelelse fra Forældrene angaaende den eventuelle Grund.
3. Promte Betaling af Kontingent, p. t. 1,50 Kr. pr. Kvartal eller 0,50 Kr. pr. Maaned.
4. Ro og Orden i Lokalet ved Møder, og naar Troppen ellers er samlet.
5. I Tilfælde af Forfremmelse forpligte sig til at varetage de med Forfremmelsen forbundne Pligter.
6. Vær indforstaaet med, at hvis disse fem Punkter ikke overholdes, da at blive afskediget som Spejder i det danske Spejderkorps.

Redaktør SOPHUS SØRENSEN,
Tropsraadsformand.

ESBAK.

Første ulveunger

Den 11.marts 1934 blev oprettet en ulveflok i tilknytning til troppen under ledelse af Lise Larsen. Den første "klausenkrig" mellem 6.Århus og 1.Silkeborg fandt sted i Århus, hvor Århus vandt "Store Klaus" og Silkeborg "Lille Klaus".

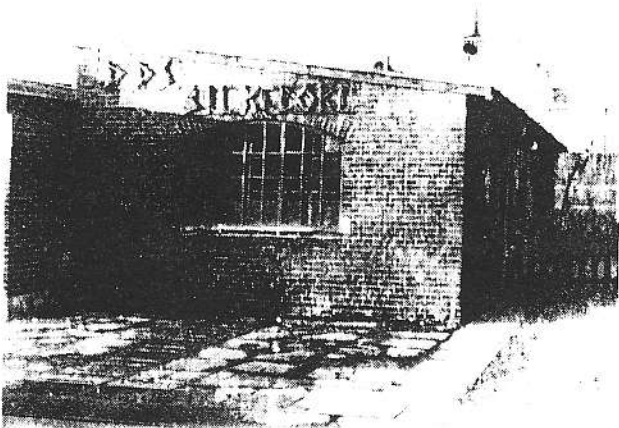
(Begge Klauserne findes stadig i lokalet på Lyngbygade. Store Klaus er en stav med udskæring af rådhus-tårnet i Århus, Lille Klaus er en stav med udskæring af Himmelbjergtårnet).

De første 25 år

25 års jubilæet 11. januar 1935 blev fejret med stor spejderfest og udstilling, som var meget vellykket. I 1935 havde korpset arrangeret en stor jubilæumslejr på Ermelundssletten i anledning af korpsets 25 års dag. Heri deltog troppen med en ret stor mødeprocent.

Lyngbygade anskaffes

I oktober 1936 kom Børge Jacobsen til byen og overtog den trop, han som lille dreng havde været medlem af. Troppens store drøm om eget hus gik i opfyldelse, og den 4. november indviedes lokalet på Lyngbygade 34.

Lyngbygade 34.

Under Børges ledelse voksede troppen hurtigt, og det blev snart aktuelt, at troppen burde deles (*igen*). Dette skete 11. januar 1937, altså på troppens fødselsdag. Svend Mouridsen blev tropsfører for 2.Silkeborg og i 1938 udnævntes Kai Gjerulff til tropsfører for 1.Silkeborg, idet Børge Jacobsen blev udnævnt til kolonnechef for Silkeborg Kolonnen.

Om spejderarbejdet i 30-erne fortæller Kai Gjerulff: "Påskehikene står for mig som nogle af de vanskeligste og hårdeste løb, jeg nogensinde har deltaget i. Et år startede vi 16 hold i forrygende snestorm - kun 8 hold gennemførte, og vi fra 1.Silkeborg blev nr. 2. Jeg kan fortælle, at vores tropsfører havde lovet os kaffe med boller, hvis vi kom først ind - det gjorde vi - og bagefter blev det sagt, at vi 4 fra 1.Silkeborg havde fortæret lige så mange boller, som et kaffeselskab på 30, der sad i de tilstødende lokaler - men så må jeg også fortælle, at det eneste spiselige vi så i ca. 2 døgn, var en due, som vi stegte indpakket i ler. Tænderne løb i vand - og så spiste dommerne den. Jeg har aldrig tilgivet dem."

Kaj Gjerulff

Åkrogen købes

1. og 2.Silkeborg troppe erhvervede i fællesskab lejrpladsen Åkrogen ved Svejlbæk færge i sommeren 1940, efter at man længe havde været på jagt efter en ideel lejrplads til weekendture.

2.Verdenskrig

Under 2.Verdenskrig kom der trange tider for spejderne her i landet, og således også for 1.Silkeborg, som deltog i Spejdernes Frivillige Hjelpekorpss og ydede en glimrende indsats i fædrelandets tjeneste. Krigen medførte også den kedelige ting for spejderkorpset, at der blev udstedt uniformsforbud, og forsamlingsforbud, således at alle møder kun kunne holdes i civil og i private hjem.

Herom beretter Robert Bach:

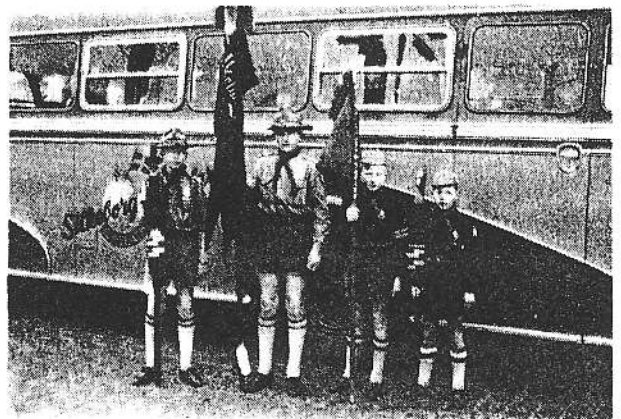
"Minderne fra "de 5 mørke år" er ikke de store arrangementer og korpsslejr, som I kender i dag. Større lejre var forbudt, og vi måtte nøjes med kolonneturneringer og sommerlejre tropsvis. Det resulterede dog ikke i mindre interesse for spejderarbejdet, og vanskelighederne styrkede vel tværtimod sammenholdet inden for troppen"

Robert Bach

Om tiden lige efter krigen beretter Kurt Rasmussen:

"Da jeg begyndte (i 1945) var der meget, der var helt anderledes end nu. Man kunne f.eks. ikke købe en uniform eller andet spejderudstyr. Min første uniform bestod af en lærredsbluse, der var sort. Det var det nærmeste jeg kunne komme den reglementerede uniform. Men jeg var glad for den, og jeg har den endnu. Min største oplevelse som ulveunge var vel nok den at starte i hvid bande. Da jeg blev bandefører for 8 ulveunger, som skulle være i den bande, syntes jeg at jeg ejede det halve kongerige. - Nu kan jeg godt se, at det egentlig ikke var tilfældet --- men hvad skulle jeg også med det; jeg havde jo hvid bande.

Kurt Rasmussen

Reglementerede i spejderuniformen

Om samme periode fortæller Steen Lauritzen:

"Jeg kom ind i 1.Silkeborg lige efter 2.verdenskrig på opfordring af min legekammerat Poul Martin Nielsen (Pylle) og vi startede begge i blå bande i flokken, der var ledet af Else Bach.

Jeg var ung spejder i Falke under Jørgen Berg, Ib Agerskov og sidst Knud Mondrup Kristensen som dyg-

tige patruljeførere. Vi formelig "skovlede" sølv hjem til den gamle patruljestander, hvor den ældste sølvplade var fra midt i 30'erne. Jeg kan dårligt erindre nogen turnering eller Klausekrig uden at Falke kom hjem med et eller andet til patruljestanderen, men altid i ærlig konkurrence med de andre patruljer. Der var nok mere konkurrencepræget spejderarbejde den gang. Vi lurede på hinanden under afvikling af løb og konkurrencer, og der blev ikke givet nogen tips eller gode råd - det var alle troppens patruljer mod alle, men vi nød det på den måde, og havde ingen ønsker om at det skulle være anderledes, hvis vi skulle lave godt spejderarbejde."

Steen Lauritzen

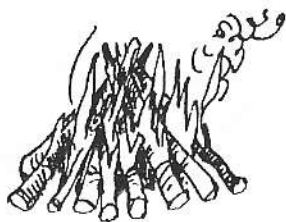
Rådsilden

I 1949 overtog Børge Jacobsen troppen for anden gang, og blev dygtigt assisteret af Anders Eriksen fra 1.Viborg, som læste her i byen. Disse to førere skabte "Rådsilden" som helt frem til 1991 var afslutningsceremoni ved ethvert tropsmøde.

(Efter lang tids overvejelse, om med risiko for, at min pil bliver brækket, vover jeg her at løfte sløret for den ceremoni, vi alle har svoret at ville hemmeligholde, men hvem ved, om nogen kan fortælle om den om 10 år: Under rådsilden kunne hver enkelt spejder give sin mening til kende eller komme med forslag til troppens arbejde. Under rådsilden blev truffet beslutninger om deltagelse i lejre, hvor sommerlejren skulle gå hen o.s.v. Et meget tidligt medlemsdemokrati. Hver spejder havde sin egen pil med fjer i forskellige farver og hver patrulje sit pilekogger. Ilden var til at begynde med sprit hældt ud på kogesalt, men efter et alvorligt uheld, hvor en spejder blev forbrændt og vandsiret for livet, blev ilden erstattet af stearinlys.)

Lad os ved åbningen af vor rådsild drage pilene af koggeret, og lad deres od bore sig ind i det vedstykke, som symboliserer samholdet i vor trop. Når veddet dækker pilenes od skal det minde os om at freden skal herske under rådsilden. Rådsilden er åbnet.

Pilene bærer himlens og havets, solens og sandhedens farver, og vi er de strenge hvis kraft skal føre dem mod målet - livet i naturen og det store broderskab. Rådsilden er hævet.

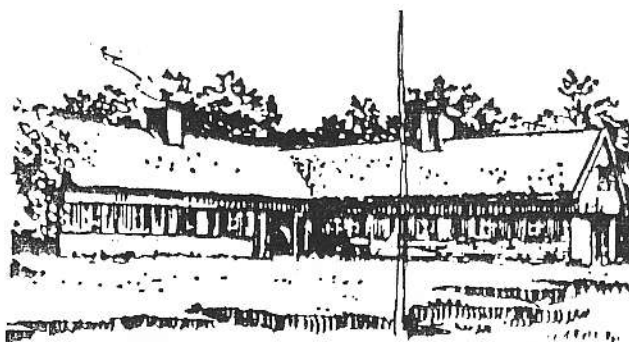

I 1960 skrev Børge Jacobsen følgende: "Jeg kom ind i 1.Silkeborg i 1922 i Regnar Esbaks førertid. Vi var mange små jævnaldrende spejdere, og 4.patrulje under patruljefører Peter Hvidtved Larsen fik kælenavnet "Børnehaven", og da vi var en kæmpepatrulje af ganske små spejdere, fik vi overladt det store runde telt - kaldet "cirkusteltet."

De år i troppen under Regnar Esbaks ledelse fik en uendelig stor betydning for os spejdere. For mig fik det den betydning, at valgsproget "Een gang spejder - altid spejder" blev til virkelighed, idet jeg, da jeg rejste fra Silkeborg kom ind i spejderarbejde i Århus og i England, og da jeg i 1936 vendte hjem overtog jeg ledelsen af min gamle trop i et par år - for senere igen at vende tilbage i årene 1949 - 51, og med en stadig kontakt til troppen som kolonnechef, divisionschef og som fader til 4 drenge, der i en årrække har været ulveunger og spejdere i troppen."

Børge Jacobsen

(Børge Jacobsen levede valgsproget helt ud, idet han fortsatte i spejderbevægelsen til sin dødsdag. Blandt andet som en af initiativtagerne til opførelsen af Ryekol, og sammen med sin hustru Aase Jacobsen som Ryekol's udlejer og hyttevagt gennem mange år).

Første Landspatruljeturnering

Da Børge Jacobsen fratrådte som tropsfører for helt at hellige sig arbejdet som divisionschef for den nyoprettede St. Blicher Division, blev Per Ehler Møller leder af førerrådet og senere tropsfører.

I efteråret 1952 startede korpset sin landspatruljeturnering, hvori der deltog ca. 750 patruljer. Hele turneringen var opbygget med Afrika som fantasiramme. Første del hed "Kipanda" hvilket betyder udvælgelsen. I vinterens løb fik de deltagende patruljer hver måned tilsendt en opgave som skulle løses. Ved afslutningen blev der udtaget 60 patruljer, som fortsatte til turneringens sidste del; "Wacamba". Fra 1.Silkeborg nåede Ørne igennem begge turneringens faser og placerede sig som nr. 6. Patruljeleder var Peter Olesen. I 1954 var flokken stadig ledet af Else Bach.

Lejr i udlandet

Efter endt uddannelse rejste Per Ehler Møller fra byen og J.B.Rasmussen (*Ras eller svenske Ras*) overtog troppen. I hans periode deltog troppen i den svenske korpsolejr, Orust i den svenske skærgård. Ras fratrådte efter forårsturneringen i Paradislejren i Virklund i 1956, og i det kommende halve år blev troppen ført videre af et førerråd under ledelse af Peter Olesen, Poul Martin Nielsen og Preben Niemann. I oktober 1956 overtog Kurt Rasmussen ledelsen af troppen.

Lyngbygade renoveres

I 1956 påbegyndtes en omfattende renovering af lokalet på Lyngbygade, der efter hånden var saneringsmodent. Der blev lagt fjernvarme ind, og ved en forandring af rummene blev der lavet større patrulje- og tropslokale.

I 1958 deltog troppen som 1.Arendals gæster i kretsleiren i Telemarken i Norge og i 1959 var 1.Silkeborg værter for 1.Arendals spejdere i korpsets store jubilæumslejr ved Ebeltoft.

Forældrefest

I årene 1957 og fremefter afholdtes en stor forældre-fest på Ryekol, hvor de deltagende forældre inddeltes i patruljer og var på løb med spændende spejderopgaver. Et år skulle patruljerne samle points i form af gule ærter i en flaske. Og der blev tinget og argumenteret ved posterne for at få flere ærter. En patrulje var uheldig under vejs at tabe flasken og dermed nogle af ærterne. De vandt, for det gjaldt om at have så få ærter som muligt.

Sommerlejr-fest på Ryekol.

50 års jubilæet

Ved 50 års jubilæet talte 1.Silkeborg Trop 5 patruljer - Falke, Ørne, Glenter, Ugler, Musvåger - med i alt 34 spejdere, 9 skovmænd (seniorspejdere) og 7 førere, og der var på grund af pladsmangel indført adgangsbegrænsning, så kun ulveunger kunne rykke op i troppen. Antallet af ulve og flokførere er ikke oplyst.

Fødselsdagen blev fejret d. 11. januar med fødselsdagsfest i lokalet på Lyngbygade, og en spejderfest 13. februar i samarbejde med 2.Silkeborg for at lette på troppens meget stramme økonomi.

Til 50-års jubilæet skrev Poul Østergård Christensen: "Det er skik og brug, at man ved sådanne lejligheder vender et par blade i dagbogen og finder store begivenheder som eksempler. Disse blegner imidlertid hurtigt i erindringen, og tilbage bliver det, der har særlig værdi, nemlig de venskaber, der besegles ved et ulmende bål en sen nat i sommerlejren, det kammeratskab og sammenhold som et hårdt turneringsløb i forrygende snestorm skaber i en patrulje. Kort sagt de små episoder og tilbagevendende begivenheder. Det er dem der giver en trop og en flok sit præg - skaber traditioner, som det er jeres opgave at holde i hævd og føre videre. En farverig historie er ikke nok, og laur-

bær hviler man kun dårligt på. Der skal bygges videre. Kun ved at stå sammen og ved hver især at bære et lille stykke brænde, valgt med omhu, til bålet, kan flammen holdes klar."

Poul Østergård Christensen

Så meget kunne der hentes fra det første jubilæumsskrift fra 50-års jubilæet, og beretningen er hertil en direkte afskrift, kun suppleret med enkelte forklaringer i parentes. Du har sikkert bemærket, at der ikke nævnes meget om arbejdet med ulvene i ulveflokken. Men i hele perioden fra 1934 hvor den første ulveflok blev startet, har der været et lige så aktivt spejderliv i de to flokke som hørte under 1.Silkeborg, nemlig Von-tolla Flok og Gråbrødre Flok. Der er bare ikke skrevet noget om det i jubilæumsskriftet.

Det efterfølgende bygger dels på jubilæumsskriftet fra 1985, hvor gruppen fejrede 75 årsdagen, dels på hvad der har kunnet graves frem af gemmerne og dels redaktørens egne oplevelser, idet jubilæumsskriftet fra 1985 ikke indeholder den samme systematiske og kronologiske beskrivelse som skriftet fra 1960. Det er altså ikke for at forbigå de mange ledere som i denne periode har givet deres hjerteblod til 1.Silkeborg, men fordi der ikke er de samme kilder at øse af, og fordi tiden ikke har været til rådighed til efterforske, der hvor oplysningerne måske stadig findes. Jeg håber du vil bære over med dette.

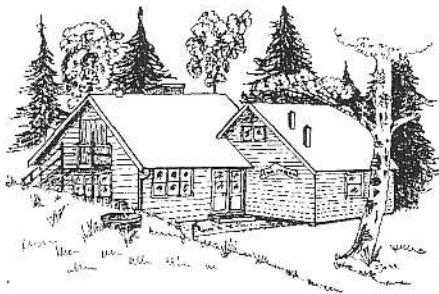
De to flokke sammenlægges

I august 1960 var førermanglen så stor, at det blev besluttet at afholde møder for de to flokke Von-Tolla og Gråbrødre sammen. Else Therkildsen som havde stået for Gråbrødre flok sammen med skiftende assistenter, blev i de næste mange år den samlende figur, og i perioden fra 1961 til 1964 i samarbejde med Else Bach, som også havde været flokfører i perioden lige efter krigen.

Åkrogen bygges

Efter i mange år at have været anvendt som lejrplads blev der i 1963 søgt tilladelse til at opføre en spejderhytte på grunden, og i løbet af 1963/64 opførtes den første hytte, som er den del der i dag indeholder stue, køkken og gang. Gruppen havde på dette tidspunkt en stor skare af skovmænd og rovere, som alle var hånd-

værkere, og med stor støtte fra Midtjysk Trælast - Knud og Christian Nedergaard, som leverede byggematerialer til favorable priser, de mange håndværkeres ihærdige indsats, og et par erfarne forældres råd og vejledning, blev hytten færdiggjort på et års tid.

Åkrogen var dengang meget primitiv. Belysningen var petroleumslamper, opvarmningen brændeovn i stuen og brændefyret komfur i køkkenet. Vandforsyningen var en håndpumpe nede på pladsen og nødtørft besørget i et lokumsskur med spand bag hytten. Transporten til Åkrogen foregik til fods eller på cykel, og til Åkrogen hørte dengang en stor robåd, så man kunne sejle over til Svejlbæk på den anden side af åen for at proviantere. I vinterhalvåret kunne den såmænd agere isbryder. Det var et stort fremskridt, for nu kunne Åkrogen bruges hele året, og utallige er de gode oplevelser som patruljer og skovmænd har haft på weekend-, jule-, nytårs og påsketur i Åkrogen.

Kurt Rasmussen fortsatte som tropsleder frem til 1969, og beretter til jubilæumsskriftet i 1985 bl.a.:

"Ud af reolen tager jeg nogle af de fotoalbums, der fortæller om et langt og indholdsrigt åremål. Før jeg får lukket op, falder der et billede ud af det ene album, og det er næsten skæbnens ironi, for det viser "førerstaben" anno 1960, da vi startede planlægningen af tropens 60-års fødselsdag - og lad det være starten.

Billedet, der startede minderne.

Lidt senere begynder de første sommerlejr billeder. I sommerlejren udpegede vi hver dag den bedste patrulje, der som tegn på værdigheden fik overrakt en lille stander. Den sidste dag tilfaldt standeren så den patrulje, som gennem hele lejren havde været lejrens bedste. På hver lejr lavede vi et navneskind, hvor alle deltagende spejdere og førere skrev deres navne. Disse skind kan endnu ses i lokalet på Lyngbygade.

Lejrbål og nattevagt

En af de faste traditioner, der hørte med til en sommerlejr, var det sidste lejrbål, der altid sluttede meget sent, hvorefter alle sov under den åbne himmel.

Hver nat var der nattevagter, hvor alle skiftede og havde vagt 2 timer ad gangen. Sidste vagt skulle have kaffe parat til førerne, når de skulle vækkes, og varmt barbervand !! Ikke mindre end tre gange holdt troppe sommerlejr på Thunø, og her var der ligefrem kamp om at få vagten, der faldt på det tidspunkt, hvor solen stod op over Langeland.

Trops-weekend

Op til tre gange om året holdt vi trops-weekend, hver gang et nyt sted. Derudover tog patruljerne selv på weekends. Og dengang foregik en weekendtur fra lørdag eftermiddag til søndag eftermiddag. - Vi gik jo i skole om lørdagen, men var "allerede" fri kl. 13.

Myre-patruljer

I 1960 startede vi de første "Myre-patruljer", der hurtigt viste sig at være en succes. Vi vidste alle, at den første tid var meget vanskelig for en nyoprykket spejder i en patrulje. For at lette overgangen var de nyoprykkede spejdere nu sammen i 3-4 måneder i en "Myre-patrulje", under ledelse af en tropsassistent. Erfaringer herfra har korpset senere brugt som eksempel for juniorer.

Nordpolsfærd

Til minderne om de mange ture hører også Nordpolsfærden, som vi startede medens jeg endnu var tropsassistent. Tropsføreren hed Ras og boede på Lyngbygade. (det er i perioden mellem 1952 og 1956) Den første Nordpolsfærd var nær druknet i snemasser, og foregik til fods i området ved Sinding. En barsk affære, men alle gennemførte. Senere fulgte mange andre efter.

Kurt Rasmussen -1985

* Nordpolsfærden 1981 er slut.

(Nordpolsfærden eksisterer stadig og arrangeres af gruppens seniorer for spejderne fra 1. Silkeborg og de øvrige troppe i divisionen. Nordpolsfærden bruger som fantasiramme Jack Londons bøger om livet i Nord West Territoriet i Canada, hvor spejderne udgør et hjælpemandskab for de underbemandede rødfrakker. Alle medvirkende på posterne er fuldt udklædte som rødfrakker, pelsjægere, guldgravere, indianere, og hvad der ellers indgår i historien det pågældende år.)

I perioden 1960 - 1969 var 1.Silkeborg en stor trop med mange tropsassistenter og skovmænd, som mere og mere stod for det praktiske arbejde med afvikling af møder og ture. Så vidt jeg kan se, har tropsstaben på et tidspunkt været på 10 personer eller flere. Her kan nævnes navne som, Ove Jensen, Thomas Lundby, Jørgen Sommer, Knud Jacobsen, Hans Meyer, Leif Larsen, Hans Larsen, Jens Iversen, Lars Stecher, Svend Troelsen, Torkild Eriksen, Poul Henning Sejthen, Niels Aage Nielsen, Jørgen Plett, Ib Johansen, Sven Stecher, Peter Voetmann og sikkert flere endnu.

I november 1967 besluttedes det at nedlægge 2.Silkeborg Drengegruppe, og sammenlægge den med 1.Silkeborg. På et tidspunkt omkring 1967 - 1969 var troppen så stor, at der måtte holdes tropsmøder i to "undertroppe" med navnene "Pioner" og "Kontiki"

Efter Kurt overtog Benny Østergaard troppen i 1970, og efter ham flere andre. Erik Bersang og Ken Wilumsgaard er navne der dukker op, men kronologien er ikke på plads.

Sammenlægning af korpserne

Op gennem 60'erne var det blevet mere og mere almindeligt at drenge og piger gik i skole sammen, og i slutningen af 60'erne begyndte der også at ske tilnærmelser mellem Det Danske Spejderkorps og Det Danske Pigespejderkorps. I 1970 afholdt DDP deres sidste store korpsejlr ved Hostrup Sø, hvor der var temmelig mange mandlige ledere og skovmænd med som hjælpere. Samarbejdet gik fint, når blot drengene pænt sov i deres bevogtede pigetrådsindhegning om natten.

Også lokalt var der et godt samarbejde mellem seniorpigerne fra DDP og skovmændene fra DDS.

Men så i 1973 skete det. De to korps blev slået sammen til eet. Med drengenes navn "Det Danske Spejderkorps" og pigernes uniformsfarve "blå". Og med sammenlægningen kom der en række nyskabelser.

Ny aldersopdeling

Hidtil havde inddelingen været

Ulve: 8 - 12 år
 Spejdere: 12 - 18 år
 Skovmænd: 18 - 23 år
 Rovere/førere: 23 -

I det "nye" korps overtog man en aldersinddeling fra pigerne, som havde flere trin, og som på mange måder var mere i trit med børnenes udviklingsmønstre, og samtidig blev der opfundet helt nye navne til nogle af aldersgrupperne:

Minispejdere: 8 - 10 år
 Juniorspejdere: 10 - 12 år
 Spejdere: 12 - 16 år
 Seniorspejdere: 16 - 23 år
 Ledere/assistenter: 23 -

Samtidig påbegyndtes et eksperimenterende arbejde med mikrospejdere fra 6 - 8 år.

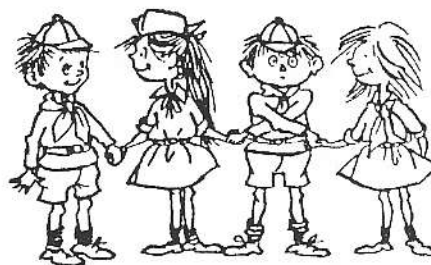
(Minispejderne i 1.Silkeborg hedder stadig ulve, de vil ikke være minier. Mikrospejdere har aldrig vundet indpas i 1.Silkeborg.)

Sammenlægningen indebar også, at der blev dannet nye divisioner, og 1.Silkeborg, som i mange år havde været hjemmehørende i St.Blicher division kom nu til at høre til Himmelbjerg Division. En kæmpedivision med 1600 medlemmer og et spænd fra Hinnerup i nord til Odder i Syd, fra Silkeborg i vest til Samsø i øst.

Blandet arbejde for drenge og piger

Med sammenlægningen blev der også åbnet mulighed for at drenge og piger kunne deltage i det samme spejderarbejde i blandede flokke, blandede troppe og sågar i blandede patruljer.

Men alt dette gik hen over hovederne på 1.Silkeborg - i første omgang i hvert fald. Den traditionsrige gruppe hold fast ved de kaki uniformer og arbejdet for drenge. Kun seniorerne samarbejdede - intensivt!!

Med sammenlægningen var seniorerne blevet en selvstændig gren med egen ledelse, på linie med flok og trop, hvor skovmændene indtil nu havde været en del af troppen.

Om seniorarbejdet skriver Steen Nielsen:

"Det daglige arbejde i klanen foregår i sjak på 3-4 medlemmer, med selvvalgte emner. Sjakkene fungerer i en på forhånd fastlagt periode og er ansvarlige for at nå de opstillede mål. Klanen løser også opgaver i fællesskab; her kan nævnes at Silkeborg Seniorklan står som arrangør af den årlige "Nordpolsfærd", et arrangement med 80-100 deltagere fra troppene i Silkeborg, Sejs og Galten. Der er efterhånden også blevet tradition for at tage på sommerlejre. I 1983 var der på divisionsommerlejren f.eks. en speciel senior underlejr og i 1984 var klanen på cykeltur fra Skagen over Mors til Silkeborg."

Steen Nielsen - 1985

Åkrogen udvides

I 1975 var forholdene i Åkrogen blevet for primitive, og der søgtes om tilladelse til en udvidelse, så der kunne etableres vandskyllende toiletter og brusebade. Ved samme lejlighed fik Åkrogen indlagt el til belysning og opvarmning, og brændekomfuret i køkkenet erstattedes af elkomfur. Kun brændeovnen i stuen blev bibeholdt. Nu var Åkrogen bare ren luksus.

Fra slutningen af 1978 blev troppen ledet af et kollektiv bestående af Frederik Madsen, Søren Nedergaard, Steen Nielsen og Finn Johansen.

I 1981 var troppe på sommerlejr i Scotland sammen med en trop fra Edinburgh, som vi tilfældigt havde mødt to år før, hvor de var i Paradislejren. Lejren fandt sted i højlandet på en helt forrygende skøn og meget primitiv lejrplads med masser af vilde kaniner. De danske spejdere jagtede kaniner med foldespader og økser til stor morskab for skotterne; men så blev der knyttet et net. Skotterne troede det var til volleyball, men nej, det var til kaninjagt. Og snart gik den første kanin i fælden. Den blev slagtet, lagt i mælk som den skotske tropsleder udleverede med en noget betænkelig mine; nu syntes han at det her var ved at gå for vidt. Men da vi ikke sagde noget, gik han med til det. Men han kunne ikke skjule sin modvilje og bekymring, da han næste dag af spejderne blev inviteret på spidstegt kanin. Vi sagde stadig ingenting. Så Ken måtte til sidst - med stor betænkelighed - smage. Hvad Ken ikke vidste, var, at der på det tidspunkt næsten var lighedstegn mellem spejderne i 1.Silkeborg Trop og Silkeborg Kaninavlerforening, så drengene vidste hvad de gjorde.

Frieri

Hen mod slutningen af 1970'erne var der flere forespørgsler om sammenlægning med den daværende 2.Silkeborg Pigegruppe, men pigerne under ledelse af Gerda Dam sagde hver gang på det heftigste NEJ.

Senere kom et frieri i stand med 3.Silkeborg Pige-gruppe og der var enighed i de to gruppestyrelser om at sammenlægge grupperne, men så sagde grupperådet i 1.Silkeborg NEJ.

1. Silkeborg bliver blandet gruppe

At 1.Silkeborg gruppe alligevel skulle blive en blandet gruppe viste sig fra en ganske uventet kant. Flere døtre fra gamle hæderkronede 1.Silkeborg-familier (bl.a. Hvidtved-Larsen og Nedergaard) og søstre til drengespejdere i gruppen ville være spejdere, men kun hvis de kunne blive det i 1.Silkeborg. De gad ikke være pigespejdere. Så i 1985 åbnede gruppen for indtag af piger som ulve, og efterhånden voksede pigerne sig større og blev juniorer, spejdere, seniorer og ledere, og så var det jo helt naturligt. *(Og sådan gik det næsten samtidigt i 3.Silkeborg Pige-gruppe. 2.Silkeborg Pige-gruppe er senere slået sammen med 3.Silkeborg.)*

I 1981 efter en vellykket sommerlejr i Skotland overtog endnu en hjemvendt roret, idet Steen Lauritzen blev tropsleder.

Om denne periode skriver Steen Lauritzen:

"I en af vore spejderbøger udgivet af Det Danske Spejderkorps, Tropslederhåndbogen står: "Giv spejderne oplevelser, som du gerne selv ville have haft". Jeg prøver at give spejderne oplevelser som jeg har haft, takket være de førere jeg havde som ung spejder.

Man kan stille det spørgsmål, om de vilkår, hvorunder man arbejder som leder i en spejdertrop i dag, er anderledes end de vilkår hvorunder mine "gamle" tropsførere arbejdede. Selvfølgelig er det anderledes. De demokratiske ændringer hele samfundet gennemgår løbende, er også tydelige i spejderarbejdet. - Jeg får ikke bragt varmt barbevand eller kaffe til førertellet om morgenen etc. etc.

Den arbejdsform og de midler, der op gennem 70'erne blev indført i mange spejdergrupper og måske navnlig i korpsets ledelse, hvor man, vel af mangel på kvalificerede ledere, fik indført en, lad os kalde det "pædagoglinie" hvor alle skulle være - åh så lige og hvor der ikke måtte være nogen form for konkurrence, og alt spejderarbejdet fik en tendens til at være beskæftigelsesorienteret - den form dur i hvert fald ikke.

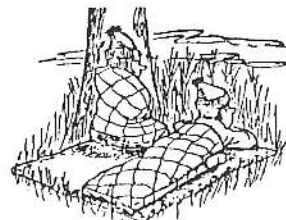
Jeg prøver at tilgodese alle mine spejderses ønsker og ideer med spejderiet, så godt som jeg formår det, og så godt som jeg evner at registrere ønskerne. Alle skal have mulighed for at få positive oplevelser med hjem fra møder og ture, og skal jeg prøve at trække en rød tråd igennem midlerne, vil der på snoren hænge ord som:

Fællesskab, naturoplevelser, fortid
samtid, fremtid, fantasi, motiver
ansvar, selvstændighed, handling
omgangsformer, samarbejde, pli
normer, engagement, sammenhold,
venskab, initiativ, aktivering, planlægning

Jeg forestiller mig, at disse midler altid har været gældende for at nå frem til målet med spejderbevægelsen - så i den retning er der ingen forskel.

Steen Lauritzen - 1985.

Denne tegning var "fast inventar" i Steen's indlæg i Spul; altid med en sjov eller lidt spids kommentar til aktuelle hændelser i troppe.

75-års jubilæum

Så vidt hukommelsen slår til, blev jubilæet ikke markeret på selve dagen, men 14 dage senere, samme weekend som der var Nordpolsfærd, eller også blev Nordpolsfærd afholdt 14 dage tidligere end traditionen byder. Jeg husker i hvert fald et jubilæum, hvor der var stor reception på Lyngbygade, og hvor hele Nordpolsfærdsholdet, forklædt som rødfrakker, pelsjægere, indianere, guldgravere, banditter og lommetyve stillede til en hastig hilsen på, for hurtigt at fare tilbage til Nord West Territoriet (*dette år i Gjern*) og gennemføre endnu en Nordpolsfærd i rækken af mange. Senere blev der holdt jubilæumsgensyn på Ryekol d. 11. - 12. juni med et meget stort antal fremmødte. Et par deltagere kunne huske, hvordan de som ulve/spejdere havde kravlet rundt på taget af Ryekol, og skulle

absolut prøve det igen, men måtte erkende at de altså var blevet mange år ældre.

De seneste 15 år.

Efter korpslejren i 1985 gik ledelsen af troppen igen tilbage til Finn Johansen, Frederik Madsen og Steen Nielsen indtil 1991. Fra 1991 blev troppen ledet af Eberhard von Oettingen og Lars xxx indtil 199x. Herfra overtog Jan Madsen og Kuno Nørskov.

For denne periode kunne tilføjes en perlerække af store oplevelser for de, der har været medlemmer i perioden. Deltagelse i korpslejre i 1989, 1994 og 1999, Divisionssommerlejren i 1991, troppens egne sommerlejre rundt om i Danmark, kanosommerlejr i Sverige, men også på Færøerne og Island. Divisionsturneringer eksisterer stadig, Gruppen holder stadig Sct. Georgsdag og aflægger det årlige spejderløfte - om end arrangementet har en lidt anden form. Ulvene og juniorerne deltager også i divisionsturneringer. For såvel ulve som juniorer og spejdere afholdes årligt et spadeløb, arrangeret af Sct. Georgsgilderne. Lejrspor og pionering er stadig en yndet aktivitet, og senest viste korpslejren på Stevninghus i 1999, at også vore dages spejdere kan bygge både stort og flot med rafter og tov. Hvad alt dette angår ligner spejderarbejdet i høj grad sig selv fra dengang til nu.

Men vi må erkende, at der ikke længere er så meget gang i morsealfabetet, flagsignaler og signalering med lys som i hine tider. Det virker lidt malplaceret, når spejderne blot kan ringe hinanden op på mobiltelefonerne, for at komme i kontakt over lange afstande.

Men der er også kommet et par nyskabelser til.

Indaba

Et divisionskursus som afvikles på Ryekol i pinsen, og som har traditioner tilbage til midten af 70'erne, hvor 1. Silkeborg hørte til Himmelbjerg Division. Kurset tilbydes de tre ældste årgange i troppen.

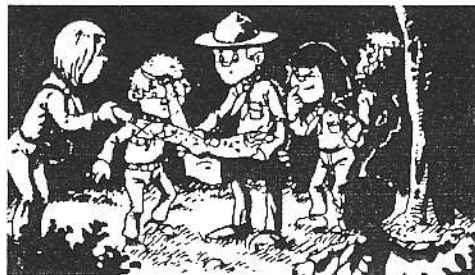
Indaba 1 - for den unge spejder, som især mangler erfaring og kunnen i de elementære spejderfærdigheder som lejrspor, orientering, knob m.v.

Indaba 2 - for spejderen som er patruljeassistent eller nyudnævnt patruljeleder. Her fokuseres først og fremmest på planlægning, ledelse og psykologi til patruljebrug.

Indaba 3 - for den erfarne patruljeleder, som får en forsmag på seniorgrenens arbejdsform gennem et stort projekt der udføres i samarbejde med alle de øvrige på holdet, og hvor holdet selv må sørge for arbejdsdeling, planlægning og gennemførelse inden for en meget stram tidsramme; eller en barsk tur, hvor egne grænser prøves af - såvel fysiske som mentale.

Stammefærd

En oplevelsestur over et døgn for de ældste spejdere med masser af fysiske anstrengelser og overraskende opgaver, bygget på historiske begivenheder. Eksempler kan være "Grevens Fejde", "Mordet i Finderup Lade" m.fl.

Seniorturneringer

I en årrække har seniorerne også haft deres egen divisionsturnering, med masser af feinsmeckeri i spændende og sjove opgaver, så som at lave soufflé over bål (det kan lade sig gøre), kimsleg med eksotiske frugter, et video-reklameindslag om spejderarbejde, eller et halvårsprogram for en afdeling - med begrundelser over for de strenge dommere. Seniordivisionsturneringen er i øjeblikket gået i mølpose af mangel på engagerede arrangører.

Seniorerne har også en årligt tilbagevendende volleyball-turnering mellem alle divisionens klaner.

De næste par afsnit står helt for redaktørens egen regning, og er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med korpsets eller gruppens opfattelse. Men da det er naturligt, når spejdere fra mange generationer mødes, at drage sammenligninger fra dengang til nu, og ud fra dette vurdere hvad der er bedst, synes jeg lige at I skal have en lille advarsel om hvad I får at se.

Har spejderne fået firkantede øjne ?

Vor tids unge beskyldes for at bruge megen tid foran computerskærmen, så de går glip af oplevelser sammen med andre, men i stedet isolerer sig for at spille spil.

Det passer ikke! Spejderne bruger vore dages kommunikationsmidler som et værktøj, og holder kontakten med hinanden ved lige ved emails, chatter spejderchat på nettet og laver forrygende flotte hjemmesider om spejderarbejde, lige så naturligt som vi dengang brugte spritduplikatoren og telefonen.

Nogle har naturligvis også skiftet dominobrikkerne og mølle- og damspillet ud med tilsvarende elektroniske udfordringer. Men det vigtige er stadigvæk at være sammen med andre om det man gør.

Men hvor er forskellen ?

Der må da være en forskel - det kan da ikke bare være fuldkommen stilstand siden 1910 ? Som jeg ser det, er der over de seneste 25 år et par forskelle - som vi har selv givet spejderne i gave.

Spejdere af i dag er langt mere krævende med hensyn til indhold og kvalitet i det de deltager i, og har ikke lang tålmodighed over for et halvårligt program afviklet af uengagerede ledere, og ikke nær den samme autoritetstro (skræk). Også de lange forløb i et program er sværere at skaffe interesse for. Spejderne er til de hurtige skift og action hele tiden, hvor de selv får et udbytte. De er blevet storforbrugere af oplevelser. Det er den ene af de gaver vi som ledere og forældre har givet dem. Og det er jo i grunden ikke så dårligt.

Den anden forskel kan være lidt mere problematisk, i hvert fald for spejderarbejdets fremtid. Jeg oplever, at det i dag er vanskeligere at få unge til at tage ansvar for, at det de selv har nydt godt af, også bliver givet som et tilbud til de næste årgange. Altså at gå ind som ledere og assistenter, det være sig i patruljen, i flokken i troppen eller i klanen. Alle er meget kompetente når det gælder at tage ansvar for sig selv, egne handlinger og eget udbytte af aktiviteter.

Men når det kommer til også at tage ansvar for, at andre får de samme tilbud, mærker jeg en vis tøven. Jeg opfatter det som en kombination af, at jagten på egen lykke har høj prioritet, og dertil frygten for ikke at slå til. Når man selv stiller høje krav, ved man jo også, at der er meget at leve op til.

Nogle af jer der læser dette kan være med til at bevise, at jeg tager fejl.

Og min egen oplevelse gennem alle årene er, at der ligger mange gode kick gemt i at få spejderarbejdet til at lykkes.

Men ellers ?

- er det de samme værdier der stadig kendetegner spejderarbejdet. Det er kammaratskabet; det er trygheden; det er at vide, at det betyder noget for de andre, at man er med. Målet er det samme, midlerne er på nogle områder lidt anderledes.

Det udtrykkes klarrest i "Spejderloven", som i sin nutidige ordlyd siger:

Den der er med i spejdernes fællesskab gør sit bedste for:

- at finde sin egen tro og have respekt for andres
- at værne om naturen
- at være en god kammerat
- at være hensynsfuld og hjælpe andre
- at være til at stole på
- at høre andres mening og danne sine egne
- at tage medansvar i familie og samfund

Efterskrift

Efter at have gennemarbejdet dette skrift, står det klart for mig, at troppens historie er fyldig og detaljeret beskrevet, gennem langt størstedelen af historien. Derimod er det materiale jeg har kunnet finde om ulveflokk(en) og siden hen juniorerne og seniorklanen, meget, meget begrænset.

Det skyldes ingenlunde, at det arbejde der er lagt i troppen er bedre eller mere værdifuldt. Det arbejde, som en meget lang række af ledere og assistenter i flokke og klaner har udført, har været fuldt ud så godt og gedigent og af samme betydning for de mange medlemmer.

Når forholdene alligevel er sådan, tror jeg først og fremmest det skyldes, at alle de der har holdt ved 1.Silkeborg i mange år har haft tilknytning til tropsarbejdet, og måske også fordi jeg selv som tropsmand har mest materiale om troppens arbejde til rådighed.

Giv os din historie

Men det kan nås endnu. Hvis du ligger inde med materiale eller kan nedfælde nogle af din viden om, hvad der er sket, først og fremmest i flokkene og i klanen, så modtager vi gerne dit bidrag. Så kan vi få en endnu mere fyldig og fyldestgørende beretning om livet i 1.Silkeborg til 100 års jubilæet.

Men gør det hellere nu. Om 10 år er det måske for sent.

Finn Johansen

Tropssangen

Hej Spejder stem i vi vil synge en sang
Vi vil juble den ud over skov over vang
Der er solskin i dag, det er lyst overalt
Der er vårbrud i luften trods regnen der faldt
Syng og glem al din sorg
Vi er fra 1. Silkeborg

Og side om side vi synger vor sang
Vi vil vandre og vandre trods vejen end lang
Er hjernen end sløvet, er foden end træet
Vi synger og synger, så går det så let
Syng og glem

Og brister vort håb, ja så smiler vi blot
Og vi råber hurra selv om øjet er vådt
Vi har mod i vort bryst, vi har sang i vort sind
Vi har solbrune kinder af sommerens vind
Syng og glem

